

Spreektijd commissie Samenleving

27 oktober 2016

Geachte raadsleden,

Ik kom vandaag om u te laten weten wat de effecten zijn van het nieuwe PGB-beleid voor kinderen en hun ouders, zoals het op dit moment in mijn praktijk merkbaar is. Een voorbeeld:

Eerder dit jaar werd er door de Prof. Dr. Gunningschool een jongen van 7 naar mijn praktijk verwezen. De problemen waren dusdanig dat hij in aanmerking komt voor een PGB. Met de beschikking is er voldoende budget beschikbaar om de facturen van €72,50 per sessie volledig te kunnen betalen.

De behandeling slaat aan en het gaat steeds beter met hem, merken zowel moeder als de leerkrachten. Eind mei loopt het PGB af, maar om de vooruitgang te bestendigen is een verlenging van enkele weken tot aan de zomervakantie wenselijk. In mei vraagt moeder deze verlening aan en zij krijgt per 1 juni 2016 een PGB beschikking met een tarief van €46,75 per sessie.

Hierdoor zal moeder ruim €25 per sessie zelf moeten betalen. Dit zal niet gaan lukken: moeder heeft een laag inkomen en is in bezit van een Haarlem Pas.

Omdat het belang van haar zoon voorop staat, maken we de behandeling toch af. We gaan er vanuit dat er alsnog een toereikend budget komt, omdat de motie 'vaktherapie tussen wal en schip' voor haar van toepassing is.

Het CJG geeft als uitleg voor het lage tarief dat vaktherapie onder begeleiding valt: maar hoe kan het dan dat zij voor deze zelfde therapie eerder een hoger toereikend tarief kreeg toegekend??

Moeder stelt haar vragen eerst aan de afdeling Jeugdzorg, maar de toelichting in de reactie is zo onlogisch dat zij alsnog in september een officieel bezwaar indient.

Intussen waren in het gezin in de zomer allerlei ontwikkelingen die een groot effect hadden op alle gezinsleden. Na de vakantie merkt men op school dat het jongetje hierdoor weer terug valt in oud gedrag.

Al snel wordt geadviseerd de therapie opnieuw te starten, omdat hij er veel baat bij had en de therapeute moeder kan adviseren hoe met het gedrag om te gaan.

In september doet moeder een nieuwe aanvraag bij het CJG. En dan blijft het lang stil. Er wordt meerdere keren toegezegd dat men de volgende week duidelijkheid kan geven.

Inmiddels is duidelijk dat de hulpvraag helder is, maar dat juist het feit dat het budget te laag is, om de zorg daadwerkelijk in te kopen, de remmende factor is bij het verstrekken van een nieuwe PGB- beschikking.

Op 10 november - ruim 7 weken na haar PGB-aanvraag - komt het CJG op huisbezoek om de aanvraag te bespreken. Waarom kon dit niet in september al?, vraag ik mij af. Wacht het CJG het gesprek op 7 november van moeder met de bezwaarcommissie af?

Het therapeutische proces wordt nu onnodig lang onderbroken door het wachten op een nieuw PGB. Er is nu geen hulp voor het jongetje en hij doet veel negatieve ervaringen op die zijn zelfbeeld schade toebrengen. De problemen worden op dit moment voor hem, moeder en school groter. Dit had voorkomen kunnen worden wanneer in september de behandeling direct opnieuw had kunnen worden opgepakt.

Ik hoop dat u, net als ik, vindt dat kinderen en hun ouders niet op deze manier de dupe mogen zijn van het nieuwe PGB-beleid. Deze gezinnen vragen om hulp, maar krijgen er - door de strijd om toereikend budget- een nieuw probleem bij.

Mijn vraag is of u de wethouder wilt verzoeken om – volgens de richtlijnen van de Rijksoverheid - aan gezinnen een toereikend PGB-budget toe te kennen, zodat zij vaktherapie daadwerkelijk kunnen inkopen.

Met vriendelijke groet,

Terenja Dors
GZ-vaktherapeut, beeldend therapeut.